

BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2004. augusztus 2.)

a Franciaország által a France Télécom számára nyújtott állami támogatásról

(az értesítés a C(2004) 3061. számú dokumentummal történt)

(Csak a francia nyelvű szöveg hiteles)

(EGT vonatkozású szöveg)

(2005/709/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

- (2) Az indító határozatról az értesítést Franciaországnak 2003. január 31-én küldték meg. A lényeges hibák kijavítása után egy hibajegyzéket küldtek Franciaországnak 2003. március 7-én.

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó Szerződésre és különösen annak 88. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térséget létrehozó egyezményre és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

- (3) Franciaország kiegészítő információkat hozott a Bizottság tudomására a 2003. április 4-én, 2003. május 15-én és 2004. január 29-én küldött levelekben.

miután felkérte az érdekeltet, hogy ismertessék észrevételeiket a fenti cikkek szerint ⁽¹⁾, és tekintettel ezekre az észrevételekre,

- (4) A Bizottság határozata az eljárás megnyitásáról az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* kihirdetésre került ⁽³⁾. A Bizottság felkérte az érdekelt harmadik feleket, hogy ismertessék észrevételeiket a tárgyalt támogatási intézkedések ügyében.

mivel:

I. ELJÁRÁS

- (1) 2003. január 31-én kelt levelében a Bizottság tájékoztatta Franciaországot arról a határozatáról, hogy hivatalos vizsgálati eljárást indít az EK-Szerződés 88. cikke (2) bekezdése szerint (a továbbiakban: „indító határozat”) a francia hatóságok által, a France Télécom (a továbbiakban: „FT” vagy „a vállalat”) javára foganatosított pénzügyi intézkedések és az erre az üzemeltetőre alkalmazandó iparüzési adó rendszerének tárgyában. Azoknak a tényeknek a leírása, amelyek ennek az eljárásnak a megindításához vezettek nem szerepel újra a jelen határozatban ⁽²⁾.

- (5) A Bizottság a következő észrevételeket kapta e tárgyban érdekelt harmadik felektől:

- 2003. március 21-én a Cable and Wireless plc és a Cable and Wireless SA észrevételeit
- 2003. április 11-én a Cegetel észrevételeit
- 2003. április 10-én az AFORS Télécom észrevételeit
- 2003. április 11-én az LDCOM észrevételeit

⁽¹⁾ HL C 57., 2003.3.12., 5. o.

⁽²⁾ Lásd az indító határozat 1–8. pontjait, amelyek a jelen határozat szerves részének tekintendők.

⁽³⁾ HL C 57., 2003.3.12., 5. o., a továbbiakban „az eljárás megindításáról szóló határozat” vagy „az indító határozat”.

- 2003. április 11-én A észrevételeit ⁽⁴⁾
 - 2003. április 10-én a Tiscali észrevételeit
 - 2003. április 11-én a WorldCom France észrevételeit
 - 2003. április 11-én B észrevételeit ⁽⁴⁾
 - 2003. április 11-én a Bouygues SA és a Bouygues Télécom (BT) észrevételeit ⁽⁵⁾
 - 2003. április 14-én a Telecom Italia észrevételeit
 - 2003. április 14-én C észrevételeit ⁽⁴⁾
 - 2003. április 29-én B észrevételeit
 - 2003. április 30-án az LDCOM észrevételeit ⁽⁶⁾.
- (6) Ezeket továbbította Franciaországnak 2003. május 16-án, megadva neki a lehetőséget a véleménynyilvánításra.
- (7) A francia hatóságok megjegyzéseiket 2003. június 30-án és 2003. július 29-én kelt leveleikben fejtették ki.
- (8) A Bizottság más információkat és dokumentumokat is kapott harmadik felektől, amelyek jegyzéke az alábbiakban szerepel:
- 2003. június 23-án az LDCOM levelét
 - 2003. június 25-én D levelét ⁽⁴⁾
 - 2003. október 27-én az MCI levelét
 - 2003. október 16-án az ECTA levelét
 - 2003. június 25-én E levelét ⁽⁴⁾
 - 2004. január 7-én BT levelét
 - 2004. január 16-én LT levelét
 - 2004. március 19-én az FT levelét
 - 2004. április 5-én a Tiscali levelét
 - 2004. május 17-én az LDCOM levelét
 - 2004. május 26-án a BT levelét
- 2004. június 22-én az FT levelét
 - 2004. június 30-án az FT faxát
 - 2004. július 2-án az FT faxát
 - 2004. július 16-án a BT faxát.
- (9) A Bizottság kiegészítő felvilágosításokat kért a francia hatóságoktól a következő keltezésű levelekben:
- 2003. szeptember 11. (a francia hatóságok válasza 2003. október 20-án)
 - 2003. november 11. (a francia hatóságok válasza 2003. december 4-én)
 - 2004. január 12. (a francia hatóságok válasza 2004. január 21-én)
 - 2004. február 2. (a francia hatóságok válasza 2004. február 16-án)
 - 2004. június 1. (a francia hatóságok válasza a 2004. június 16-i gyűlés során)
- (10) A Bizottság 2004. május 3-án és 2004. június 14-én megküldte a francia hatóságoknak a (8) preambulumbekzdésben jelzett leveleket.
- (11) A Bizottság meghallgatta a harmadik felek képviselőit a különféle találkozók az eljárás során.
- (12) A Bizottság találkozott a francia hatóságokkal és az FT-vel 2004. január 22-én, 2004. június 16-án és 23-án.
- (13) 2004. július 5-én küldött faxban a francia hatóságok új számításokat adtak be a Bizottságnak az iparüzési adó kedvezményére vonatkozóan. 2004. július 13-án, 15-én és 16-án a francia hatóságok kiegészítő megjegyzéseket nyújtottak be a Bizottsághoz.

⁽⁴⁾ Ez a fél személyazonosságát titokban akarja tartani.

⁽⁵⁾ Amelyekhez csatolták ugyanezen társaságok 2003. január 22-i keltezéssel beadott panaszát.

⁽⁶⁾ Az LDCOM társaság eljuttatott egy hibajegyzéket a Bizottságnak, amelyet a francia hatóságok küldtek ki 2003. június 16-án.

II. LEÍRÁS

- (14) Csak az FT-re alkalmazandó, az eredeti határozatban említett különleges iparüzési adó képezi a jelen határozat tárgyát.

- (15) Mivel a vizsgált intézkedés már részletesen le van írva az eredeti határozatban ⁽⁷⁾, ezt a leírást a jelen határozatban csak a szükséges mértékben ismételjük meg.
- (16) 1990-ig az FT társaság tevékenységét a minisztérium egyik, a postával és a távközléssel foglalkozó igazgatósága végezte. Mint államigazgatási közszolgáltatónak, a korábbi Távközlési Főigazgatóságnak nem kellett megfizetnie az alábbi adók egyikét sem: i. iparüzési adó, ii. vagyoadó az épített és nem épített ingatlanokra és iii. társasági adó ⁽⁸⁾. Kapott egy, az államétól elkülönített költségvetést, amely erősen szufficites volt, és be kellett fizetnie az általános költségvetésbe a működési többletjövendelmet, valamint bizonyos lehívásai is lehettek konkrét tevékenységek finanszírozására.
- (17) A posta és távközlés közszolgáltatás megszervezéséről szóló 1990. július 2-i 90-568 sz. törvény a korábbi Távközlési Főigazgatóságot két külön jogi személyé alakította át (a Posta és az FT), amelyek pénzügyi önállóságot kaptak és a kereskedelmi jog hatálya alá kerültek. Az ilyen jogi személyiség megadásából ennek a két jogalanynak annak kellett volna következnie, hogy az általános adózás alkalmazandó rájuk. Valójában, az általános adókodekx (*Code général des impôts*, a továbbiakban: „CGI”) 1654. cikke értelmében: „A közintézmények, az állam ipari vagy kereskedelmi létesítményei, azok a vállalatok, amelyekben az állam, vagy a helyi önkormányzatok részesedéssel rendelkeznek. Az általános adózási feltételek szerint minden olyan adót meg kell fizetniük, amelyek az ugyanolyan tevékenységet folytató magánvállalatokra érvényesek.” Ebből adódóan az FT-nek is az általános adózási szabályok hatálya alá kellett volna esnie, létrejött, 1991. január 1-je óta (az 1990. július 2-i 90-568 sz. törvény 1. cikke). Mindazonáltal, ezzel az elvvel ellentétesen – amelyet egyébként maga a 90-568 sz. törvény is visszavont ⁽⁹⁾ – a jogalkotó az általánostól eltérő adózási szabályokat hozott létre az FT számára (a 90-568 sz. törvény 18–21. cikkei), kétféle rendszerben, egy „átmeneti” rendszerben, amelyet 1991. január 1-től 1994. január 1-ig kellett alkalmazni, majd egy „végleges”

rendszerben, amelyet 1994. január 1-től kellett alkalmazni és időtartama nem korlátozott.

— **1991–1993:** A 90-568 sz. törvény 19. cikke állapította meg azt az elvet, hogy amennyiben az 1991. január 1-jétől 1994. január 1-jéig tartó időszakban az FT-re csak az állam által ténylegesen viselt adók hatályosak. Ebből következően ebben az időszakban az FT-nek, az állam megjelenési formájaként, nem kellett az olyan adókat megfizetnie, mint az iparüzési adó, a vagyoadó vagy a társasági adó. Ugyanebben az időszakban, és ugyanannak a cikknek az értelmében, az FT-nek hozzá kellett járulnia az állami költségvetéshez (különösen a polgári kutatás-fejlesztés költségvetéséhez) „az általános költségvetés javára történő befizetés címén”. Ezeket a hozzájárulásokat évente határozták meg a pénzügyi törvények, egy megadott összegben belül ⁽¹⁰⁾.

— **1994–2003:** A 90-568 sz. törvény (18. cikk) és a CGI 1654. cikkének alkalmazásában az FT az általános adózás hatálya alá került 1994. január 1-jétől, a közvetlen helyi adók kivételével (vagyoadó, iparüzési adó), amelyekre a 90-568 sz. törvény különleges feltételeket írt elő, azok mértéke, alapja és kivételének módja tekintetében. A francia hatóságok első becslése szerint az FT haszna az iparüzési adóval kapcsolatban neki megadott sajátos elbánásból következően mintegy évi 198 millió EUR-t tesz ki ⁽¹¹⁾. Az utóbb a francia hatóságok által átadott számok szerint ez az összeg ennél kevesebb (ld. alább az 54. és azt követő pontokban). Az iparüzési adóval kapcsolatban különleges elbánást, amelyet időtartambeli korlátozás nélkül irányoztak elő, a 2003. évi pénzügyi törvény megszüntette ⁽¹²⁾.

⁽¹⁰⁾ A 90-568. sz. törvény 19. cikke: „1994. január 1-ig a posta és a France Télécom csak az állam által ténylegesen viselt adók és járulékok alá tartoznak, a jelen törvény kihirdetésének időpontja szerint, a közszolgálati üzemeltetőknek átadott tevékenységek okából. Ugyanezen időpontig a France Télécom befizetései a polgári kutatás-fejlesztési költségvetésbe és a megtermelt nyereség kifizetésének címén az általános költségvetésbe minden évben meghatározásra kerülnek a pénzügyi törvényekben, hogy éves összeg mértékéig, amelyet az 1989. évre rögzített, 13 700 millió frank bázishoz viszonyítva, a Nemzeti Statisztikai és Gazdaságkutató Intézet által megállapított fogyasztói árindex alapján számítanak ki.”

⁽¹¹⁾ A Parlamentnek az Adóügyi Főigazgatóság által a France Télécom adózásának normalizálásáról 2001 novemberében benyújtott jelentés szerint „az FT adóztatási feltételeinek azonnali normalizálása az iparüzési adó tekintetében, változatlan adókulcsok mellett [vagyis a helyi önkormányzatok által hozott határozatoktól függetlenül] közel 198 millió eurós többletletterhet jelentene a vállalat számára”, ld. „Jelentés a Parlamentnek a France Télécom helyi adófizetésének normalizálásáról”, Adóügyi Főigazgatóság, 2001. november, 16. o.

⁽¹²⁾ A 2003. évre szóló finanszírozási törvény 29. cikke teljes mértékben normalizálta az FT adóalanyiságának rendszerét az iparüzési adó tekintetében, 2003. január 1-től. Lásd erről a Gilles Carrez úr által, a Pénzügyi, Gazdasági és Tervezési Bizottság nevében a 2003. évre szóló finanszírozási törvény tervezetéről készített jelentést, amelyet a Nemzetgyűlés 2002. október 14-én osztott ki.

⁽⁷⁾ Lásd az indító határozat 25–33. pontjait.

⁽⁸⁾ Ezzel szemben 1988 óta a HÉA alanyává vált, lásd „Jelentés a Parlamentnek a France Télécom helyi adófizetésének normalizálásáról”, Adóügyi Főigazgatóság, 2001. november, 6. o.

⁽⁹⁾ A 90-568. sz. törvény 18. cikke megerősítette azt az elvet, hogy a posta és az FT az általános adó- és járulékfizetési szabályok alá kerül, de kimondta, hogy az általános szabályok alkalmazásának „a jelen törvény 19., 20. és 21. cikkeinek figyelembevételével” kell történnie.

III. AZ ÉRDEKELTEK ÉSZREVÉTELEI

- (18) Az érdekeltek által beküldött észrevételek arra korlátozódnak, hogy megismélik az eredeti határozatban a Bizottság által kifejtett érveket. Ennek következtében ezek a jelen határozatban nem kerülnek megismérlésre.

IV. A FRANCIA HATÓSÁGOK ÉSZREVÉTELEI

- (19) A francia hatóságok érvelése egy alapvető pontra összpontosít, vagyis arra, hogy az állam által az FT számára létrehozott sajátos elbánás nem jelentett előnyt a vállalat számára. Tulajdonképpen a francia hatóságok elismerik, hogy az FT különleges elbánásban részesült az iparűzési adót illetően 1991 és 2002 között, de úgy vélik, hogy ez az elbánás nem jelentett számára semmiféle előnyt és semmiféle hatást nem gyakorolt a közszféra erőforrásaira, mert az általános szabályokhoz képest az FT túladóztatását eredményezte. Ennek a következtetésnek a levonásához a francia hatóságok a következő három pontra támaszkodnak:

- 1991 és 1993 között az FT-nek befizetést kellett teljesítenie az általános költségvetésbe, amely – a francia hatóságok szerint – egyenértékű az iparűzési adóval és magában foglalja (nevezetesen) magának az iparűzési adónak az összegét,
- a francia hatóságok kitartanak amellett, hogy a 90-568 sz. törvény „mindenkorra” egyedi adóügyi elbánást állapított meg, amely az FT-re 1991-től 2003-ig volt alkalmazandó. Úgy vélik, hogy az adott elbánás által az FT számára juttatott előnyt globálisan, az 1991–2003 időszak egészére kell kiszámolni. Ez azt jelenti, hogy véleményük szerint az FT túladóztatása az egyik évben „kompenzálhatja” az FT aluladóztatását egy másik évben,
- a francia hatóságok szerint az iparűzési adónak és a társasági adónak a vállalatra való kivetése nem különíthető el egymástól; ezáltal az FT közterheinek különböző elemeit az 1991–2003 időszak egészére kell vizsgálni. Mivel az iparűzési adó beszámításra kerül az adóalapot képező jövedelem meghatározásában, az iparűzési adó miatti esetleges aluladóztatás korrekciójának a társasági adó összegének lefelé történő korrigálásával kell párosulnia.

- (20) Másodszor, a francia hatóságok fenntartják, hogy a kérdéses intézkedést meglévőnek kellene tekinteni. Végül a Bizottsággal folytatott találkozók során, amelyekre 2004. június 16-án és június 23-án került sor, a francia hatóságok megkérdőjelezték azoknak a

számításoknak a megalapozottságát, amelyet saját maguk adtak be a Bizottságnak, arról a különbségről, amely az FT által fizetett és aközött az iparűzési adó között van, amelyet akkor kellett volna fizetnie, ha az általános szabályok vonatkoztak volna rá. A francia hatóságok szerint biztonsággal lehetetlen kiszámítani az FT aluladóztatását az iparűzési adó szempontjából 1994-től. Ennek következtében a francia hatóságok szerint a Bizottságnak nem kellene foglalkoznia ezzel a kérdéssel. 2004. július 5-én a francia hatóságok újabb számításokat juttattak el a Bizottságnak (amelyeket maga az FT készített), amelyek bevallottan sem nem pontosabbak, sem nem helyesebbek, mint azok, amelyeket korábban nyújtottak be, de amelyek egyszerűen azt célozzák, hogy bemutassák, mennyire lehetetlen pontosan megbecsülni azt az előnyt, amelyre az FT az iparűzési adóval kapcsolatos különleges elbánás révén szert tett 1994-től kezdődően.

V. A TÁMOGATÁS ÉRTÉKELÉSE

- (21) Az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése előírnyozza, hogy a közös piaccal összeegyeztethetetlenek, mivel a tagállamok közötti cserére kihatnak, az államok által vagy az állam forrásai terhére, bármilyen formában adott támogatások, amelyek rontják vagy ronthatják a versenyhelyzetet, amikor egyes vállalatokat vagy egyes tevékenységeket előnyben részesítenek. Az eredeti határozatban a Bizottság megállapította, hogy az állami támogatás minden alkotóeleme eleve megvolt az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmezésében. Ezt az elemzést a jelen határozat csak lényeges következtetéseiben ismétli meg⁽¹³⁾:
- Az FT különleges elbánásban részesült az iparűzési adót illetően (amelyet 90-568 sz. törvény 18–21. cikkei teremtettek meg),
 - ez a különleges elbánás előnyt biztosíthatott a számára (maguknak a francia hatóságoknak a becslése szerint),
 - az FT-re alkalmazandó különleges rendelkezéseket az iparűzési adó vonatkozásában a parlament hozta meg, a Francia Köztársaság elnöke által kihirdetett törvény révén, ami nem hagy semmiféle kétséget afelől, hogy ez az intézkedés az államnak tulajdonítható,
 - amennyiben az FT kevesebb adót fizetett, mint azok a vállalatok, amelyekre az általános rend vonatkozott, a közös források érintettek,

⁽¹³⁾ Lásd a részleteket az indító határozat III. fejezetében.

- mivel az FT egy erős versennyel jellemzett szektorban működik, a távközlésben, azok az előnyök, amelyekben az FT részesül, rontják vagy ronthatják a versenyhelyzetet,
- mivel az FT olyan piacokon tevékenykedik, amelyeket fokozatosan megnyitottak a verseny számára az 1980-as évek végétől kezdődően, minden, az állam által az FT-nek adott előny kihatással lehet a tagállamok közötti cserére.

1. Az 1991–1993. évek

- (22) Az iparüzési adó rendszerének elemzéséhez az 1991 és 1993 közötti időszakra meg kell vizsgálnunk a francia hatóságok által felvetett első érvet, amely szerint az általános költségvetés javára történt befizetés 1991 és 1993 között adójellegű volt, és úgy tekinthető, hogy tartalmazta az iparüzési adó megfizetését, sajátos módzatok szerint. Ezt a pontot illetően a Bizottság észrevételezi, hogy a jogértelmezés szerint egy támogatás megléte nem tagadható annak alapján, hogy a kedvezményes adózásban részesülő vállalat egy másik címen, súlyosabb terhelés hatálya alá esik⁽¹⁴⁾. Minden adó tulajdonképpen egy bizonyos logikát és eltérő előfeltételezéseket követ.
- (23) Ami a befizetés adójellegét illeti, a Bizottság hangsúlyozza először is azt, hogy ez a befizetés nem kötődik kifejezetten a jog szerint az iparüzési adóhoz. A törvény semmiképp sem rendelkezik úgy, hogy ez a befizetés az iparüzési adó helyett volt fizetendő. A befizetés összege sem volt meghatározva az iparüzési adó összegét meghatározó paraméterek szerint.
- (24) Egyébként az indító határozatban a Bizottság kimutatta, hogy az átalányösszeg, amelyet az FT az államnak fizetett az általános költségvetéshez való hozzájárulás címén, egyenértékű volt azzal a nyereséggel, amelyet a PTT fizetett be az államnak 1989-ben és 1990-ben. Úgy vélte tehát, hogy ennek az összegnek a befizetése inkább volt az FT tevékenységi eredményének a befizetése, mint sajátos, az iparüzési adó címén történt kivetés.
- (25) 1990 előtt, amikor az FT tevékenységeit még a minisztérium egyik, a postával és a távközléssel megbízott igazgatósága végezte, ennek az igazgatóságnak az elkülönített költségvetése szufficites volt. Az állam általános költségvetése hiányainak megszüntetésére, erre az elkülönített költségvetésre az általános költségvetés javára szóló befizetést vetettek ki „működési többletek” címén, amihez később más befizetések járultak, konkrét tevékenységek finanszírozására. 1988-ban a kormány kötelezettséget vállalt arra, hogy 1992-ig stabilizálja az elkülönített költségvetésnek az általános költségvetéshez való hozzájárulását, 13,7 milliárd FRF-ben 1989-re és 14 milliárd FRF-ben 1990-re. Ez az az összeg, amelyet alapul vettek a 90-568 sz. törvényhez, amikor az meghatározta az FT-re kivetett, az általános költségvetés javára szóló befizetést az 1991., 1992. és 1993. évekre⁽¹⁵⁾.
- (26) Általánosabb megközelítésben, ennek a befizetésnek a jellemzői (átalányfizetés, fix összeg a vállalat múltbeli működési eredményei alapján) nem a klasszikus adózás jellemzői.
- (27) Figyelembe véve előzményeit és meghatározásának módjait, ez a befizetés közelít a működés eredményeiben való részesedéshez.
- (28) Mindazonáltal, még akkor is, ha ez az illeték kifejezetten nem kötődik a törvény által az iparüzési adóhoz, ez a befizetés kötődik az FT-re alkalmazandó sajátos adózási rendszerhez. Valójában a 90-568 sz. törvény előíranyozta – ugyanabban a fejezetben, amelynek címe „adózás”, és ugyanabban a cikkben – hogy az FT-nek nem kell adót fizetnie (azokon kívül, amelyeket az állam fizet), és ezt a befizetést kell teljesítenie az általános költségvetés javára, amely két rendelkezést ugyanarra az időszakra vonatkozott (1991. január 1-jétől 1994. január 1-jéig).

⁽¹⁴⁾ A Bíróság valójában úgy vélte, hogy a családi támogatásokkal összefüggő szociális terhek csökkenése nem „kompenzálható” egy kiegészítő teherrel a munkanélküliségi biztosítás címén. Lásd a Bíróság 1974. július 2-i ítéletét, 173-73 sz. ügy, Olasz Köztársaság kontra Bizottság, 709 preambulum, az indítékok 34. pontja: „Az az érv, amely szerint a kifogásolt csökkenés nem »állami támogatás«, mivel az abból következő bevételkiesést ellensúlyozzák azok a források, amelyeket a munkanélküliségi biztosítás címén fizetnek be, nem tartható.” Lásd a bankok és banki alapokra vonatkozó adóintézkedésekről szóló, 2001. december 11-i 2002/581/EK bizottsági határozatot is, amelyeket Olaszországban a bankok javára hoztak létre, amelyeket „egy szelektív intézkedés igazolható annak a tevékenységnek a specifikus volta révén, amelyre irányul, de nem (igazolható) más szelektív intézkedések meglétével” (HL L 184., 2002.7.13., 27. o., 35. bekezdés).

(29) Továbbá ez a befizetés magában foglalja egy adó jellemző elemeit, vagyis azt, hogy végleges pénzbefizetés, ellenszolgáltatás nélkül és hatósági úton, az állam vagy egy másik közintézmény számára. Végül, ez a befizetés az állam forrásait táplálja.

⁽¹⁵⁾ Az FT-nek az általános költségvetésbe minden évben a finanszírozási törvények által megállapított, rögzített összeget kellett befizetnie, „egy évente kiszámított összeg mértékéig, amelyet az 1989. évre megállapított 13 700 millió frank bázishoz viszonyítva, a Nemzeti Statisztikai és Gazdaságkutató Intézet által megállapított fogyasztói árindex alapján számítottak ki.” (a 90-568. sz. törvény 19. cikke).

- (30) Úgy tűnhet tehát, hogy a törvény 19. cikkének az volt a célja, hogy egy 3 éves átmeneti időszakot iktasson be, amelynek során az FT ugyanazokat az összegeket fizeti be az államnak, mint a múltban, a működés eredményéből való részesedés címén, és ugyanakkor mentesítik minden adó megfizetése alól (az állam által fizetetteket kivéve). Ha az FT azonnal az általános adózás hatálya alá került volna, egyebek között a helyi adók fizetését vonta volna maga után (amelyek az önkormányzatokhoz, nem pedig az állam általános költségvetésébe folynak be, mint például az iparűzési adó), ami azzal a kockázattal járt volna, hogy az FT hozzájárulása a nemzeti költségvetéshez csökken (abban az esetben, ha nem vezetett volna be azonnal egy új formát a működés eredményeiből való részesedésre).
- (31) Következésképpen úgy tűnik, hogy az általános költségvetés javára teljesített befizetés, amely az FT-re 1991 és 1993 között vonatkozott, vegyes jellegű volt, részben adózási és részben a működési eredményekben való részesedésre irányuló, amennyiben ez a befizetés gondoskodott arról, hogy egy 3 éves átmeneti időszakban a vállalat az államnak ugyanakkora összeget fizessen be, mint amelyet akkor kellett volna fizetnie, ha az adókat az általános szabályok szerint kellett volna megfizetni, plusz egy kiegészítő összeget, amely megfelelt a hasznosítási eredmények utáni befizetésnek. Más szavakkal, az a sajátos befizetés, amelyet az FT az államnak 1991 és 1993 között teljesített, kettős funkciót látott el: részben a különféle adók megfizetését jelentette, valamint – a többletet illetően – az állam tulajdonosi részesedését a vállalat eredményeiből.
- (32) A fentiekre (és nevezetesen a befizetés részleges adójellegére és ezen illeték és a vállalat sajátos adózási rendszere közötti kapcsolatra) is figyelemmel, még kifejezett szövegszerű jelzések hiányában is, amelyek szerint ez a befizetés az iparűzési adó sajátos fizetési módjának tekinthető, a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a kérdéses illeték az 1991–1993. években részben adófizetést jelentett, beleértve nevezetesen az iparűzési adó megfizetését és – a többletet illetően – az állam tulajdonosi részesedését a vállalat működési eredményéből.
- (33) Ezzel kapcsolatban hozzá kell tenni, hogy a francia hatóságok által benyújtott információk szerint az 1991 és 1993 közötti években a szóban forgó illeték nagyobb volt, mint azok az adók, amelyeket az FT-nek akkor kellett volna fizetnie, ha az iparűzési adó és az általános társasági adó rendszere alá tartozott volna. Ebből következik, hogy ebben az időszakban az FT semmiféle

előnyre nem tett szert az iparűzési adó alóli mentessége miatt. Ugyanakkor a Bizottság emlékeztet arra, hogy az 1991 és 1993 közötti években az FT-re csak az állam ténylegesen viselt adók hatálya vonatkozott (nevezetesen nem fizetett be vagyoadót). Ebből következően, hogy megbizonyosodjon afelől, miszerint az iparűzési adó alóli mentesség és annak a kérdéses illetékkal történő helyettesítése nem eredményezett-e adóelőnyt az FT számára, a Bizottság megkérdezte a francia hatóságoktól, hogy ez a befizetés magasabb volt-e mint mindazok az adók, amelyeket az FT-nek fizetnie kellett volna, ha az általános szabályok szerint kellett volna adóznia (és nem csupán az iparűzési adó és a társasági adó összege felett)⁽¹⁶⁾. A Bizottsággal történt találkozók során, amelyekre 2004. június 16-án és 23-án került sor, a francia hatóságok megerősítették, hogy ez a befizetés valóban meghaladta az összes egyéb adók összegét. Ebből következően a Bizottság úgy véli, hogy az FT nem tett szert előnyre az 1991 és 1993 közötti időszakban, mivel egy sajátos illeték hatálya alá tartozott, amely vegyes jellegű volt, részben különféle adók megfizetését és – a többletet illetően – a működési eredményre kivetett befizetést jelentette, egy sajátos befizetést, amely meghaladta azoknak az adóknak az összegét, amelyek alól az FT mentesítve volt.

2. Az 1994–2003. évek

- (34) Az iparűzési adó rendszerének az 1994–2003 időszakra vonatkozó elemzése érdekében meg kell vizsgálni a francia hatóságok által felhozott második és harmadik érvet.
- (35) A francia hatóságok kitanaknak amellet, hogy a 90-568 sz. törvény „mindenkorra” egyedi adóügyi elbánást állapított meg, amely az FT-re 1991-től 2002-ig volt alkalmazandó. Szerintük az adott elbánás által az FT számára juttatott előnyt globálisan, az 1991-2002. időszak egészére kell kiszámolni. Ez azt jelenti, hogy véleményük szerint az FT túladóztatása az egyik évre „kompenzálhatja” az FT aluladóztatását egy másik évre. Pontosabban a francia hatóságok fenntartják, hogy az FT aluladóztatását a „végleges” időszakra (1994. január 1.–2003. január 1.) kompenzálja egy túladóztatás (a befizetés teljesítése miatt) az átmeneti időszak során (1991. január 1.–1993. december 31.). Valójában az FT által az államnak ezen illeték címén az 1991., 1992. és 1993. években fizetett összeg ilyen szempontból több lenne, mint az általános szabályok keretében kivetett, így meghaladná azt az előnyt, amelyet az FT az iparűzési adó meghatározásának sajátos módjából húzhatott a „végleges” időszak során.

⁽¹⁶⁾ Figyelembe véve azt a tényt, hogy az eljárás egyedül az iparűzési adó tekintetében indult meg, nem pedig a vagyoadó és a társasági adó tekintetében, a jelen határozat csak az iparűzési adóra vonatkozik. Mindenesetre az érintett időszakra a francia állam más adóival kapcsolatban az FT javára megadott mentesség a jelen határozat időpontjában elévült, az EK-Szerződés 93. cikkének végrehajtási módózataival foglalkozó, 1999. március 22-i 659/1999/EK rendelet (HL L 83., 1999.3.27., 1. o.) 15. cikke értelmében.

(36) Ez az érvelés tarthatatlan. A 90-568. sz. törvény két, világosan különböző kivetési rendszert állapított meg.

— egy „átmeneti” rendszert, 1991-től 1994-ig, amelynek során az FT mentesítve volt minden, nem az állam által fizetett adó alól, és az államnak egy általános összeget kellett fizetnie „az általános költségvetés javára történő befizetés” címén,

— 1994 után egy véglegesnek szánt rendszert (a törvény nem írt elő alkalmazási véghatáridőt e rendszer alkalmazására, és egy új törvényre volt szükség 2003-ban ahhoz, hogy ezt a rendszert eltöröljék); amely rendszernek a keretében az FT-nek az általános szabályok szerint minden adót fizetnie kellett, kivéve a vagyonszerzéseket és az iparüzési adót, amelyekre sajátos feltételeket írt elő.

(37) A jogértelmezés szerint egy vállalatnak adott támogatás nem „kompenzálható” egy olyan sajátos adó által, amely ugyanazt a vállalatot más címen terheli. A Bíróság így kizárta, hogy a családi támogatásokkal összefüggő szociális terhek csökkentése, amely egyes vállalatok számára kedvező, „kompenzálja” azt a többletterhet, amely ugyanezekre a vállalatokra a munkanélküliségi biztosítás címén nehezedik ⁽¹⁷⁾.

(38) Ennek a jogértelmezésnek az alkalmazásával a Bizottság nem fogadhatja el, hogy az FT „aluladóztatása” az iparüzési adó címén, 1994-től kompenzálható az FT által 1991 és 1994 között teljesített sajátos befizetés által, amely nem kötődött konkrétan az iparüzési adóhoz. Valójában – ahogyan azt a Bizottság már megállapította – a 90-568. sz. törvény semmi mást nem mond ki, mint azt, hogy a sajátos befizetés az iparüzési adó helyett volt esedékes. Ennek a befizetésnek az összege sem az iparüzési adó összegét meghatározó paraméterek szerint került meghatározásra, hanem annak a nyereségnek az alapján, amelyet a PTT fizetett be az államnak 1989-ben és 1990-ben. Figyelembe véve előzményeit és meghatározásának módját, ez a befizetés inkább a működési eredményekből eredő befizetéssel, mint egy sajátos, az iparüzési adó címén kivetett közteherrel rokonítható. Ennek rendes körülmények között arra kellett volna indítania a Bizottságot, hogy zárjon ki minden kompenzálást és tekintse úgy, hogy az iparüzési adó meg nem fizetése az „átmeneti” időszak során szintén egy sajátos, a vállalatnak nyújtott előnyt jelent.

(39) Kivételes, hogy a Bizottság elismerte, hogy a vállalat által 1991 és 1993 között teljesített befizetés az iparüzési adó megfizetését is jelentette. Valójában, figyelembe véve ennek a befizetésnek a kettős jellegét, amely a jelek

szerint az FT-ra alkalmazandó sajátos adóztatási rendszerhez kapcsolódik ⁽¹⁸⁾, abból kiindulva, hogy ez a befizetés meghaladta azt az összeget, amelyet az általános adórendszer alkalmazása alapján kellett volna fizetnie, és figyelembe véve a kérdéses rendszer átmeneti jellegét, a Bizottság úgy döntött, hogy megadja a kedvezőbb elbírálást a vállalatnak, és beleegyezett, hogy a befizetés részben adóügyi jellegű, és azt a tényt, hogy adók megfizetését is jelentette, elismerje. Mindazonáltal a befizetésnek az a része, amely az általános szabályok szerinti, szokásosan alkalmazandó adóterhet meghaladja, csak a tőke járadékaként értelmezhető, ami minden jogi alapot kizár arra, hogy kompenzációként kezeljék. Valójában az FT által a működési többletek után befizetesként teljesített összegek és az FT-nek az iparüzési adó címén történt aluladóztatása eltérő jellegű befizetések összekeverését eredményezné (adójárulások a tulajdoni jellegű nyereségekkel), ami nem megengedhető.

(40) Végül a Bizottság megjegyzi, hogy a 90-568 sz. törvény egyáltalán nem írt elő kompenzálást az FT aluladóztatására 1994-től az 1991–1994. évek túladóztatása által. Tehát egy globális számítás, ahogyan azt a francia hatóságok javasolták, az FT által az „átmeneti” időszakban fizetett állítólagos többletadózásnak adóelőleggé (adóhitellé) történő utólagos átminősítését vonná maga után, amely levonandó a következő években, ami egyáltalán nem volt tárgya a 90-568. sz. törvénynek, amikor ezt a két rendszert bevezette. Ha a francia hatóságok most azt javasolják, hogy az eltérő jellegű befizetések (a vegyes jellegű sajátos befizetés – egyszerre adó és osztalék – és az FT aluladóztatása az iparüzési adó címén) között, amelyek két külön időszakra vonatkoztak, kompenzálásra kerüljön sor, az egyáltalán nem a francia jog szokásos adóügyi szabályainak alkalmazása miatt van, hanem egy utólagos racionalizálásból ered, amelynek az a célja, hogy elkerülje annak a támogatásnak a visszafizetését, amelynek az FT kedvezményezettje volt.

(41) Következésképpen a Bizottság nem tudja elfogadni a francia hatóságok második érvét, amely szerint az adott rendszer által az FT-nek juttatott előnyre vonatkozóan globális számítást kellene végezni, az 1991–2002-es időszak egészére.

(42) Ez azt jelenti, hogy az FT által ténylegesen kifizetett iparüzési adó és az 1994. január 1. és 2003. január 1. között, az általános rend szerint fizetendő közötti különbség állami támogatást képvisel, mivel az FT-nek juttatott előny, olyan források révén, amelyek egyébként az állami költségvetés részét képezték volna.

⁽¹⁷⁾ Lásd a Bíróság 1974. július 2-i ítéletét, 173/73. sz. ügy, korábban hivatkozott.

⁽¹⁸⁾ A 90-568. sz. törvény előírta, ugyanannak az „Adózás” c. fejezetnek a keretében és ugyanabban a cikkben, hogy az FT-nek nem kell más adót fizetnie, mint azokat, amelyeket az állam fizet, és ezt a befizetést az általános költségvetés javára kell teljesítenie, miközben ez a két rendelkezés ugyanarra az időszakra vonatkozott.

- (43) A Bizottság nem tudja elfogadni azt az érvet sem, amely szerint az iparüzési adó beszámításra kerül az adóalapot képező eredmény meghatározásában, és azt, hogy az iparüzési adó miatti esetleges aluladózttatás korrekciójának a társasági adó összegének lefelé történő korrigálásával kell párosulnia, mivel az iparüzési adó és a társasági adó kivetésének módja egymástól elválaszthatatlan.
- (44) Valójában ezt az érvet a Bíróság elvetette, amely világosan kimondta, hogy „a Bizottságnak nem kell kiszámítania az állami támogatások visszafizetetését elrendelő határozataiban az adó hatását a visszafizetendő támogatások összegére, mivel az ilyen számítás a nemzeti jog alkalmazási területéhez tartozik, hanem csak a bruttó visszafizetendő összeg megjelölésére kell szorítkoznia. *Ez nem akadályozza annak, hogy a visszafizetésekor a nemzeti hatóságok adott esetben levonjanak a visszafizetendő összegből bizonyos összegeket, belső szabályaik alkalmazásával, feltéve, hogy ezeknek a belső szabályoknak az alkalmazása nem teszi gyakorlatilag lehetetlenné a mondott visszafizetést, vagy nem diszkriminatív a nemzetközi jog hatálya alá tartozó összehasonlítható esetekhez viszonyítva.*”⁽¹⁹⁾

VI. ÚJ TÁMOGATÁS

- (45) Ami a támogatás jellegét illeti, a Bizottság megerősíti az indító határozatban tett előzetes következtetését, amely szerint a kérdéses támogatás újnak tekintendő. Valójában az iparüzési adó eltérést jelentő rendszerét egy 1990. évi (vagyis a szerződés hatályba lépése utáni) törvény vezette be, éppen annak elkerülésére, hogy az FT, mint közületi üzemeltető létrehozása ne vigye át adóalanyiságát az általános szabályok szerinti adózásba. Egyébként 1988 óta a távközlési ágazat fokozatosan liberalizálásra került. Mivel az FT 1994 óta az iparüzési adó sajátos rendszere kapcsán támogatásokban részesült, és ebben az időpontban azok a piacok, amelyeken az FT tevékenykedett, legalábbis részben versenypiacok voltak⁽²⁰⁾, a Bizottság kénytelen azt a következtetést levonni, hogy a kérdéses intézkedés egy új támogatás.

VII. ELÉVÜLÉS

- (46) A francia hatóságok úgy vélik, hogy a feltételezések szerinti állítólagos támogatási rendszernek a 90-568. sz.

törvény által az FT javára történt bevezetése meglévő támogatások rendszerét jelenti, amelyek nem fizetettethők vissza. Megjegyzik, hogy ezt a rendszert az 1990. július 2-i 90-568. sz. törvény hozta létre, és becsülésük szerint 1990. július 2-án ítélték meg a támogatást a kedvezményezett számára (vagyis a törvény beiktatásának napján). Mivel a vizsgálat megindítását 2003. január 30-án határozták el, vagyis a támogatás megadásától számított 10 évnél később, a francia hatóságok fenntartják, hogy a 659/1999/EK rendelet 15. cikkének megfelelően az FT javára szóló állítólagos támogatást az állami támogatások elévüléséről szóló közösségi szabályok „lefedezik”.

- (47) Ebből a szempontból emlékeztetni kell a 15. cikkre, amely a következőket irányozza elő:

„(1) A Bizottság felhatalmazása a támogatás visszafizetetésére tízéves elévülési határidő érvényesül.

(2) Az elévülési időszak azon a napon kezdődik, amikor a jogtalan támogatást a kedvezményezettnek megadták, egyéni támogatásként, vagy egy támogatási rendszer keretében. Minden, a Bizottság vagy egy, a Bizottság felhatalmazása alapján eljáró tagállam által tett intézkedés a jogtalan támogatással kapcsolatban megszakítja az elévülési határidőt. Minden megszakítás újraindítja a határidőt. Az elévülési határidő felfüggesztésre kerül mindaddig, amíg a Bizottság határozata az Európai Közösségek Bírósága előtt folyó eljárás tárgyát képezi.

(3) Minden olyan támogatás, amelynek vonatkozásában az elévülési határidő lejárt, meglévő támogatásnak tekintendő.”

- (48) Meg kell jegyezni, hogy a 10 éves határidő, amely a 659/1999/EK rendelet 15. cikke szerint „messze nem egy olyan általános elv kifejeződése, amely egy új támogatást meglévő támogatással tesz, csak a több mint tíz évvel a Bizottság első beavatkozása előtt intézményesített támogatások visszafizetetését zárja ki.”⁽²¹⁾ Ebből kifolyólag a rendelet 15. cikkének alkalmazásában az a támogatás, amelyben az FT az iparüzési adó sajátos rendszere

⁽¹⁹⁾ Lásd az Elsőfokú Bíróság 1995. június 8-i ítéletét, T-459/93, Siemens SA kontra Európai Közösségek Bizottsága, EBHT II-1675.

⁽²⁰⁾ Az Elsőfokú Bíróság 2000. június 15-i ítélete, T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97-től 607/97-ig, T-1/97, T-3/98-től T-6/98-ig és T-23/98 kapcsolt ügyek, Alzetta Mauro és mások az Európai Közösségek Bizottságával szemben, EBHT II-2319, (141) és azt követő bekezdések, a Bíróság 1994. augusztus 9-i ítélete, C-44/93 ügy, Namur-Les Assurances du Crédit SA kontra Office National du Ducroire és a belga állam (1994), EBHT I-3829.

⁽²¹⁾ Az Elsőfokú Bíróság 2002. április 30-i ítélete, T-195/01 és T-207/01 kapcsolt ügyek, Gibraltár kormánya kontra Európai Közösségek Bizottsága, EBHT II-2309, (130) bekezdés.

címén részesült, nem veszíti el azt a jellegét, hogy új támogatás, abból adódóan, hogy ezt a rendszert több mint 10 évvel ezelőtt hozták létre. Egyszerűen arról van szó, hogy a Bizottság a visszafizetést csak azokra a támogatásokra rendelheti el, amelyekben a vállalat az ő közbelépését megelőző tíz évben részesült. Vagyis, mivel az FT az 1994-es üzleti év óta hasznot húzott a támogatásból és az indító határozat dátuma 2003. január 30., a Bizottságnak a kérdéses támogatás egészének visszafizetését kell elrendelnie.

- (49) Azt is ki kell emelni, hogy a 659/1999/EK rendelet 15. cikke szerint „a Bizottság hatáskörére a támogatás visszafizetése ügyében tízéves elévülési határidő vonatkozik” és hogy ez a határidő „azon a napon kezdődik, amikor a jogtalan támogatást a kedvezményezettnek megadták ...egy támogatási rendszer keretében”. Tehát ami számít, az a rendelet értelmében az a dátum, amikor az adott támogatást megadták a kedvezményezettnek, egy támogatási rendszer keretében, nem pedig az a dátum, amikor magát a rendszert bevezették. A rendelet 15. cikke arra ad lehetőséget, hogy a Bizottság elrendelje a kedvezményezettnek több mint 10 évvel ezelőtt jogtalanul juttatott támogatások visszafizetetését, de – a francia hatóságok állításával ellentétben – semmiképpen sem a támogatási rendszerekre vonatkozik. Ebből az következik, hogy a támogatási rendszerek esetében az elévülési határidő a visszafizetetésre nem a rendszer bevezetésének napjától indul, hanem azon a napon, amikor a támogatást a kedvezményezettnek ténylegesen megadták. A 90-568. sz. törvény az FT számára előnyt jelentő támogatási rendszert vezetett be ⁽²²⁾. Ebből adódóan az FT-nek e sajátos adózási rendszer révén juttatott támogatások elévülési határideje nem a 90-568. sz. törvény elfogadásának napjától indul, hanem azon a napon, amikor a támogatást FT-nek ténylegesen megadták, vagyis évente akkor, amikor az iparüzési adó esedékessé vált.

- (50) Ami az elévülési határidő megszakítását illeti, nem kell hivatalos bizottsági határozat ahhoz, hogy ez a határidő megszakításra kerüljön, ellentétben azzal, amit a francia hatóságok állítanak. A 659/1999/EK rendelet 15. cikke szerint „minden, a Bizottság által tett intézkedés ... a jogtalan támogatással kapcsolatban megszakítja az elévülési határidőt”. A Bíróság már hozott olyan ítéletet, hogy

⁽²²⁾ A 659/1999/EK rendelet 1. cikkének d) pontja szerint, „támogatási rendszert” jelent: minden olyan rendelkezés, amelynek alapján, anélkül, hogy kiegészítő alkalmazási intézkedésekre lenne szükség, támogatás nyújtható egyénileg a vállalatoknak, amelyeket általánosságban és absztrakt módon a mondott rendelkezés határoz meg és minden olyan rendelkezés, amelynek alapján valamely konkrét projekthez nem kapcsolódó támogatás nyújtható egy vagy több vállalatnak, határozatlan időre és/vagy meghatározatlan összegre.

az egyszerű tájékoztatáskérés megszakíthatja a 659/1999/EK rendelet 15. cikkében előírányzott elévülési határidőt ⁽²³⁾. Az adott esetben a Bizottság első tájékoztatáskérése a francia hatóságoktól az iparüzési adó sajátos, az FT-re alkalmazandó rendszerét illetően még 2001. június 28-án történt. Ez tehát az a dátum, amikor az elévülési időszak a 659/1999/EK rendelet 15. cikke értelmében megszakadt ⁽²⁴⁾.

- (51) Ennek következtében csak az FT-nek az első tájékoztatáskérést több mint 10 évvel megelőzően (vagyis 1991. június 28. előtt) juttatott támogatások nem fizetethetők többé vissza. Vagyis mivel a támogatást az FT-nek az 1994-es üzleti évtől kezdődően adták meg az iparüzési adóra vonatkozó rendszer keretében az 1994–2003. időszakra, a Bizottságnak a kérdéses támogatás teljes összegének visszafizetetését kell elrendelnie.

VIII. A TÁMOGATÁS ÖSSZEEGYEZTETHETŐSÉGE

- (52) A francia hatóságok egyetlen pontos érvet sem hoztak fel a támogatás összeegyeztethetőségének alátámasztására. A Bizottság hangsúlyozza, hogy az indító rendelet 122. és 123. pontjaiban kifejtett okok miatt úgy véli, hogy a támogatás összeegyeztethető a közös piaccal a 87. cikk (2) bekezdésének, vagy a 87. cikk (3) bekezdésének a), c) (egy-egy régiók gazdasági fejlődését illetően), d) és e) pontjának értelmében. Egyébként a kérdéses támogatás semmiféle vállalati szerkezetátalakítási programhoz nem kapcsolódik, hanem inkább működési támogatást jelent. Ennek következtében a támogatás nem tekinthető összeegyeztethetőnek a 87. cikk (3) bekezdésének c) pontja alapján (egy-egy gazdasági tevékenységek gazdasági fejlődését illetően).

IX. KÖVETKEZTETÉS

- (53) A fentiekre is figyelemmel a Bizottság megállapítja, hogy:

— Az iparüzési adónak az 1991 és 1993 közötti időszak során alkalmazandó rendszere nem képvisel állami támogatást.

⁽²³⁾ Lásd az Elsőfokú Bíróság 2003. április 10-i ítéletét, T-369/00 sz. ügy, Loiret tartomány kontra Európai Közösségek Bizottsága, EBHT II-1789, (81) és azt követő bekezdések.

⁽²⁴⁾ Valójában, ahogyan a Bíróság azt már megjegyezte, „a Bizottság, amikor egy tájékoztatáskérést intéz egy tagállamhoz, arról tájékoztatja az utóbbit, hogy állítólagos jogtalan támogatásra vonatkozó információknak van a birtokában, és adott esetben ezt a támogatást vissza kell majd téríteni”; „ezáltal a tájékoztatáskérés egyszerűsége nem vonja maga után azt a következményt, hogy az meg van fosztva attól a jogi hatástól, hogy olyan intézkedés, amely a 659/1999 (EK)” rendelet 15. cikkében előírányzott elévülési határidő felfüggesztését eredményezheti, lásd a korábban hivatkozott T-369/00 ügy, (79) és (82) bekezdései.

— Az FT által ténylegesen kifizetett és az 1994. január 1. és 2002. december 31. között, az általános rend szerint fizetendő iparűzési adó közötti különbség állami támogatást képvisel. Ez a támogatás új támogatás, amelyet jogtalanul valósított meg Franciaország, az EK-Szerződés 88. cikke (3) bekezdésének megsértésével. Ez a támogatás nem egyeztethető össze a közös piaccal, és ebből következően azt vissza kell fizettetni.

(54) A Parlamentnek az Adóügyi Főigazgatóság által benyújtott jelentés szerint 2001 novemberében „az FT adózta-

tási feltételeinek azonnali normalizálása az iparűzési adó tekintetében, változatlan adókulcsok mellett (vagyis a helyi önkormányzatok által hozott határozatoktól függetlenül) közel 198 millió eurós többletterhet jelentene a vállalat számára”. Eközben 2003. május 15-i levelükben a francia hatóságok pontosabb információkat adtak a Bizottságnak az FT-nek az iparűzési adó sajátos rendszeréből eredő aluladóztatásával kapcsolatban (ld. alábbi táblázat):

millió EUR-ban

Üzleti év	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	halmozott
Az általános adóztatás szimulációja	674	786	830	923	1 012	1 092	1 035	1 039	971	8 362
Az FT tényleges adóztatása	560	667	694	785	855	914	940	913	894	7 222
Aluladóztatás	114	119	136	138	157	178	95	126	77	1 140

forrás: a francia hatóságok 2003. május 15-i válasza

— A francia hatóságok pontosan kiszámolták, hogy mekkora adót kellett volna az FT-nek kifizetnie 2000-ben, 2001-ben és 2002-ben, ha az általános rendszer hatálya alá tartozott volna, a berendezések és az ingóságok, az ingatlanok és a bérek helyi szintű bontása alapján, a helyi adók kivételének figyelembevételével.

— Becslést készítettek az 1994 és 1999 közötti évek iparűzési adója annak az iparűzési adónak az összegéhez képest, amelyet az FT-nek 2000-ben meg kellett volna fizetnie, ha az általános rendszer alá tartozott volna, korrigálva az adóalap alakulásával és az adókulcsokkal az 1991-től kezdődő évekre – mivel a rendelkezésre álló adatok nem tették lehetővé a pontos számítást a 2000-et megelőző évekre, az adóalapok és a helyi adókulcsok újbóli megállapításának nehézsége miatt.

— Ezekből a becslésekből az következik, hogy a visszafizetendő támogatások összege 1 140 millió euró.

(55) 2004. január 29-i levelükben a francia hatóságok tájékoztatták a Bizottságot, hogy a vállalat részéről esedékes iparűzési adó 2003-ban (az általános rendszer alkalmazásának első évében) 773 millió eurót tett ki, ami érezhetően alacsonyabb a 2002-re kivetített 971 millió eurós összegnél, amikor még nem volt ismeretes az iparűzési

adó ténylegesen esedékes összege. Kihangsúlyozták, hogy ennek a számnak a visszavetítése az előző évekre az ő álláspontjukat igazolta vissza és erősítette meg, mivel az FT túladóztatását mutatja az általános szabályokhoz képest.

(56) Végül a Bizottsággal 2004. június 16-án és 23-án tartott találkozók során a francia hatóságok fenntartották, hogy a Bizottságnak korábban benyújtott számítások pontatlanok voltak, és lehetetlen biztonsággal megbecsülni annak a támogatásnak a mértékét, amelyben az FT részesült az 1994–2003. időszakban. Ennek következtében felkérték a Bizottságot arra, hogy ne határozzon az állítólagos támogatásról, amelyben az FT részesült az iparűzési adó sajátos rendszere folytán.

(57) Ez utóbbi érvet illetően a Bizottság megjegyzi mindenekelőtt, hogy ez egy új érv, amely ellentmond a francia hatóságok korábbi álláspontjának, amelyek 2003. május 15-én benyújtották becsléseiket, amelyeket 2004. január 29-én megerősítettek és kiegészítettek. A francia hatóságok egyébként az eljárás egész folyamán nem kérdőjelezték meg ezeknek a becsléseknek a helyességét. Csak a 2004 júniusában tartott találkozókra került fel, amikor a Bizottság vizsgálata befejezés előtt állt, hogy a francia hatóságok vitatták a korábban megadott becsléseket. Ilyen körülmények között az az érv, hogy lehetetlen pontosan kiszámítani azoknak a támogatásoknak az összegét, amelyekben az FT részesült, nem elfogadható.

(58) Egyébként a francia hatóságok a Bizottságnak 2004. július 5-én új becsléseket nyújtottak be arra az iparüzési adóra vonatkozóan, amelyet az FT-nek fizetnie kellett volna, ha az általános szabályok szerint kellett volna adót fizetnie 1991 és 2002 között. A 2004. július 13-án küldött telefaxban a francia hatóságok pontosították, hogy „ezek a becslések kizárólag a jelenlegi ismeretek szerinti, az FT által az általános szabályok szerint a 2003. évre megfizetett tényleges összegre támaszkodnak”. A 2004. július 16-án küldött telefaxban a francia hatóságok pontosították az új becslések esetében alkalmazott módszertant:

- a francia hatóságok megállapították, hogy az FT iparüzési adójának nettó összege a 2003. évre 773 millió EUR-t tesz ki,
- ezt követően kiszámították azt a tartozást, amelyet az FT-nek iparüzési adó címén kellene fizetnie a 90-568. sz. törvény értelmében, figyelembe véve az FT 2003.

évre szóló bevallását, ez az összeg 696 millió EUR-t tesz ki,

- a francia hatóságok ezután megállapították, hogy az érvényben lévő új rendelkezések (az általános szabályok alkalmazásával, a tényleges kulcsokból és valóságos adóalapokból kiindulva) azzal a hatással jártak volna, hogy a 2003. üzleti évben 77 millió EUR-val, vagyis 11,06 %-kal több lett volna a hozzájárulás, mint az előző szabályok alkalmazásával,
- ezt a százalékos arányt alkalmazták aztán az FT által 1991 és 2002 között ténylegesen befizetett hozzájárulásokra,
- ezekből a becslésekből az következik, hogy az FT aluladóztatása az 1994 és 2002 közötti időszakra 798 millió EUR-t tesz ki.

millió EUR-ban

Üzleti év	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	Összesen
Az általános adóztatás szimulációja	622	741	771	872	949	1 015	1 044	1 014	992	8 020
Az FT tényleges adóztatása	560	667	694	785	855	914	940	913	894	7 222
Aluladóztatás	62	74	77	87	94	101	104	101	98	798

forrás: a francia hatóságok 2004. július 5-i válasza

(59) Figyelembe véve a francia hatóságok által beadott eltérő információkat, a Bizottság ebben a szakaszban nem tudja meghatározni a visszafizetendő támogatás pontos összegét, de úgy véli, hogy az FT állami támogatásban részesült, amelynek indikatív összege 798 millió EUR és 1 140 millió EUR között van a tőkére számítva, plusz a kamatok, attól a naptól, amikor azt a kedvezményezett megkapta, visszafizetésük időpontjáig⁽²⁵⁾. A visszafizetendő támogatás pontos összegét a Bizottság meg fogja állapítani, a francia hatóságokkal együttműködve, a visszafizetési eljárás keretében, mégpedig legkésőbb 2004. november 1-jéig.

(60) Következtetésében a Bizottság úgy véli, hogy az iparüzési adó sajátos, az FT-re 1994 és 2003 között alkalmazott rendszere számára állami támogatást valósított meg, mivel alul volt adóztatva az általános szabályokhoz képest. Ez az állami támogatás, amelyet a francia hatóságok úgy adtak meg, hogy megsértették az előzetes értesítésre vonatkozó kötelezettségüket, összeegyeztethe-

tetlen a közös piaccal, és visszafizetendő. A Bizottság felkéri a francia hatóságokat, hogy lojális együttműködési kötelezettségüknek megfelelően működjenek vele együtt a visszafizetendő támogatás pontos összegének meghatározása érdekében,

ELFOGADTA A KÖVETKEZŐ HATÁROZATOT:

1. cikk

Az állami támogatás, amelyet Franciaország jogellenesen adott az EK-Szerződés 88. cikke (3) bekezdésével ellentétesen a France Télécomnak az erre a vállalatra alkalmazandó iparüzési adó rendszere révén az 1994. január 1. és 2002. december 31. közötti időszakban (amelyet a 90-568. sz. törvény (18. cikk) és a CGI 1654. cikke rendelt el), összeegyeztethetetlen a közös piaccal.

2. cikk

(1) Franciaország minden szükséges intézkedést megtesz annak érdekében, hogy a France Télécommal visszafizettesse az első cikkben meghatározott támogatást.

⁽²⁵⁾ Ez nem érinti annak lehetőségét, hogy a francia hatóságoknak, a visszafizetéssel egyidejűleg megvan a lehetőségük arra, hogy a jogértelmezéssel összhangban „adott esetben levonhassanak a visszafizetendő összegből egyes kisebb tételeket, belső szabályaik alkalmazásával, feltéve, hogy ezeknek a belső szabályoknak az alkalmazása nem teszi gyakorlatilag lehetetlenné a jelzett visszafizetést, vagy nem lesz diszkriminatív a belső jog hatálya alá tartozó összehasonlítható esetekhez képest” (T-459/93 ügy, korábban hivatkozott).

(2) A visszafizetésre haladéktalanul sor kerül, a nemzeti jog eljárásainak megfelelően, amilyen mértékben azok lehetővé teszik a jelen határozat azonnali és hathatós végrehajtását.

(3) A visszafizettetendő támogatási összegek tartalmazzák a kamatokat, attól az időponttól kezdődően, amikor azokat a kedvezményezett rendelkezésére bocsátották, visszafizetésük időpontjáig.

(4) A kamatokat az EK-Szerződés 93. cikkének végrehajtásáról szóló 659/1999/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 2004. április 21-i 794/2004/EK rendelet ⁽²⁶⁾ V. fejezetének rendelkezései szerint kell kiszámítani.

3. cikk

Franciaország tájékoztatja a Bizottságot a jelen határozatról szóló értesítés időpontjától számított két hónapos határidőn

belül azokról az intézkedésekről, amelyeket meghozni tervez, és azokról, amelyeket már meghozott, annak érdekében, hogy megfeleljen annak. Ehhez Franciaország azt a kérdőívet használja majd, amely a jelen határozat mellékletét képezi.

4. cikk

A jelen határozatnak a Francia Köztársaság a címzettje.

Készült Brüsszelben, 2004. augusztus 2-án.

a Bizottság részéről

Frederik BOLKESTEIN

a Bizottság tagja

⁽²⁶⁾ HL L 140., 2004.4.30., 1. o.